

ผลของการฝึกทักษะการฟังต่างรูปแบบที่มีต่อความสามารถในการฟังของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีเพศต่างกัน

ผู้เขียน นางสาวอัจฉรา จิตรใจภักดิ์
สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา
ปีการศึกษา 2531

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการฝึกทักษะการฟังต่างรูปแบบที่มีต่อความสามารถในการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีเพศต่างกัน ตลอดจนกิริยาร่วมของตัวแปรทั้งสอง ซึ่งได้แก่ รูปแบบการฝึกทักษะการฟังและเพศของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษามลายูถิ่นที่ 1 ปีการศึกษา 2531 จากจังหวัดปัตตานี จำนวน 180 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 90 คน และนักเรียนหญิง 90 คน กลุ่มตัวอย่างได้รับการสุ่มเข้ารับการทดลอง 3 เงื่อนไขการทดลองๆ ละ 60 คน การฝึกทักษะการฟัง แปรค่าออกเป็น 3 ระดับ คือ ฟังนิทานแล้วช่วยกันเล่าเรื่อง ฟังนิทานแล้วแสดงท่าทางประกอบ และฟังนิทานโดยใช้ภาพประกอบแล้วเรียงภาพตามลำดับเหตุการณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย เทปนิทานสำหรับใช้ในการฝึก 10 เรื่อง ความยาวเรื่องละประมาณ 13-15 นาที คู่มือการฝึก 30 ชุด และแบบฝึกหัดหลังการฝึก 10 ชุด เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ ฝึกทักษะการฟังติดต่อกัน 10 ครั้ง ครั้งละ 40 นาทีต่อหนึ่งวัน หลังจากผ่านกระบวนการฝึกทั้ง 10 ครั้ง แล้วจึงให้ผู้รับการทดลองทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง ซึ่งเป็นแบบทดสอบถามชนิด เลือกตอบแล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบกำหนดสององค์ประกอบสุ่มสมบูรณ์ 2×3 (เพศ $\times$ รูปแบบการฝึกทักษะการฟัง) ผลการวิจัยปรากฏว่า

ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการฝึกทักษะการฟังทั้งสามรูปแบบ นักเรียนชายมีความสามารถในการฟังสูงกว่านักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่มีกิริยาร่วมระหว่างเพศของนักเรียนกับรูปแบบการฝึกทักษะการฟัง ผลการวิจัยนี้ นำมากล่าวไว้เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการนำรูปแบบการฝึกทักษะการฟังไปใช้แก่นักเรียนระดับประถมศึกษา โดยสามารถเลือกใช้รูปแบบใดก็ได้ตามความเหมาะสม จากผลการวิจัยพบว่าการฝึกทั้งสามรูปแบบส่งผลต่อความสามารถในการฟังไม่แตกต่างกัน ซึ่งจากการวิจัยที่ผ่านมาและการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการฝึกทั้งสามรูปแบบเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพและใช้ได้ผล